

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.157/2024/5.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság felperesi képviselő kamarai jogtanácsos által képviselt **Felperes1** (cím2) **felperesnek**, dr. Cseh Andrea ügyvéd (cím3) által képviselt **Alperes1** (cím1) **alperessel** szemben, jogalap nélkül kifizetett munkabér iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 11.M.70.594/2023/17. számú ítélete ellen, az alperes 18. sorszámú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 49.965 (negyvenkilencezer-kilencszázhatvanöt) forint jogtanácsosi díjból álló másodfokú perköltséget.

A perben felmerült 121.584 (százhuszonegyezer-ötszáznyolcvannégy) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A jogász végzettségű alperes és a cég1 (a továbbiakban cég1) között 2019. június 3. napjától kezdődően határozatlan idejű munkaviszony jött létre. Az alperes kezdetben, mint

belső ellenőr, majd 2020 februárjától kezdődően belső ellenőrzési vezetőként dolgozott, a bruttó havi távolléti díja 760.000 forint volt.

[2] A cégl munkáltatói juttatásokról szóló szám1 számú szabályzatának II. fejezet 3. pontja rendelkezett a vezetői értékeléshez kötött (rekreációs) juttatásról. A 3.2. pont értelmében a rekreációs juttatás kifizetéséről és mértékéről a vezetői értékelés alapján a vezérigazgató volt jogosult dönteni. Az alperes 2022. évben nem részesült rekreációs díj kifizetésben.

[3] A 362/2022. (IX. 19.) Korm. rendelet az Minisztérium tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó, 100%-os állami tulajdonban lévő gazdasági társaságok – köztük a cégl – által ellátott feladatok központi költségvetési szerv általi átvételéről és e társaságok megszüntetéséről rendelkezett 2023. január 1-jei hatállyal.

[4] A cégl vezérigazgatója az évvégi búcsúztatón, 2022. december 14. napján arról tájékoztatta a munkavállalókat, hogy a továbbiakban mindenkit foglalkoztatni fognak.

[5] A feladatátadással összefüggésben mások mellett az alperes is megkapta a közigazgatási államtitkár 2022. december 15. napján kelt levelét, melyben pontos jogszabályhelyekre való hivatkozásokkal tájékoztatta a munkavállalókat a jogállásváltozás menetéről. A tájékoztató kitért egyebek mellett arra is, hogy amennyiben az érintett munkavállaló nem fogadja el az átadott kinevezést, vagy a törvényes határidőn belül nem nyilatkozik, munkaviszonya (jogállásváltozás nélkül) a feladatátadás időpontját követő 30. napon megszűnik. Ebben az esetben a munkavállalónak ki kell fizetni a január havi munkabérét, a munkaviszonya alapján megillető felmondási időre járó távolléti díjat, valamint a végkielégítést.

[6] Az alperes részére 2022. december 30. napján átadásra került „Megállapodás munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről” megnevezésű okirat, melyen az elnök-vezérigazgató aláírása szerepelt. A megállapodás 4./ pontja szerint a közös megegyezést az alperes kezdeményezte. A 7./ pontban rögzítettek szerint az alperes a tárgydőszakra járó munkabérére és a szabadságából igénybe nem vett arányos rész távolléti díjjal történő megváltására volt jogosult. Ugyanezen pont tartalmazta azt is, hogy a felek megállapodtak arról, hogy a munkáltató megfizet az alperesnek 35 nap távolléti díjnak és 1 havi végkielégítésnek megfelelő azon összeget, amely az alperest akkor illetné meg, ha a munkaviszonya megszüntetésére 2022. december 31. napján közölt munkáltatói felmondással került volna sor.

[7] Az alperes a közös megegyezést nem írta alá, ugyanakkor átvette a munkáltatói igazolásokat, melyek között szerepelt a kilépő fizetési jegyzék a következők szerint: törzsbér 506.667 forint; megállapodási bér 1.634.000 forint; szabadságmegváltás kézi 18.095 forint; szabadságmegváltás 669.524 forint; távolléti díj szabadság 253.333 forint, mindösszesen 3.045.429 forint. A kilépő hőkőzi utalás megszövegezés mellett 2.025.211 forint került feltüntetésre.

[8] Az alperes a kilépő papírok átvételét követően észlelte, hogy a cég 2022. december 28. napján már korábban átutalt részére 2.025.211 forintot, de tudatában volt annak, hogy a munkaviszonya nem szűnt meg, az jogfolytonosan fennállt.

[9] A felek 2023. január 19-én személyes egyeztetést tartottak, ahol a részt vett tanúl helyettes államtitkár is. Az alperes az egyeztetést követően végül nem fogadta el a felajánlott beosztást, mely döntése következtében 2023. január 31. napjával megszűnt a munkaviszonya. A felperes ennek megfelelően megfizette részére a január havi munkabérét, a végkielégítést, a 35 napos felmondási időre járó távolléti díjat és a szabadságmegváltást.

[10] A felperes, mint a cég jogutódja 2023. június 19. napján fizetési meghagyásos eljárást indított az alperessel szemben jogalap nélküli kifizetés tárgyában. Az eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

Kereset

[11] A felperes a keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest jogalap nélkül kifizetett munkabér jogcímén 1.519.810 forint, ezen tőkeösszeg után kamat és perköltség megfizetésére.

[12] Másodlagosan arra az esetre nézve, ha az alperesi ellentmondás és a bizonyítási eljárás eredményeképpen a bíróság azt állapítaná meg, hogy a munkaviszony a cég, valamint az alperes között közös megegyezéssel 2022. december 31. napjával megszűnt, kötelezze az alperest 1.998.627 forint illetmény, kamat és perköltség megfizetésére.

[13] A fentiekben túlmenően igényt tartott a fizetési meghagyásos eljárásban felmerült 45.594 forint

költségre, valamint kamarai jogtanácsosi díjra is.

[14] A felperes a keresetének jogalapjaként a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 164. §-át jelölte meg és állította, hogy a 2022. december 28-i kifizetés alaptalanságát az alperesnek fel kellett ismernie. E körben kérte értékelni, hogy az alperes a kifizetés észlelésekor már birtokában volt a kilépő fizetési jegyzéknek, amely alapján már pontosan vissza tudta követni, hogy számára milyen jogcímen történt a kifizetés. Az adott havi bérjegyzékben foglaltak értelmezése elvárható volt a jogász végzettségű, első ellenőrként foglalkoztatott alperestől.

[15] A rekreációs díjra vonatkozó alperesi érveléssel összefüggésben hangsúlyozta, hogy ezen alperesi feltételezés már csak számszakilag sem lehet megalapozott (a megállapodási bér összege 1.634.000 forint, a rekreációs díj kéthavi összege 1.520.000 forint). Az alperes azonban nem csak azt hagyta figyelmen kívül, hogy a számára az általa állított jogcímen járó összeghez képest több lett kifizetve, hanem azt is, hogy szabadságmegváltás jogcímén is

történt kifizetés. Az utóbbi jogcím tekintetében az alperes egyáltalán nem adott elő érvelést arra vonatkozóan, hogy mennyiben és miért gondolta azt, hogy jogosult a szabadságmegváltásra.

Ellenkérelem

[16] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[17] Nem vitatta, hogy 2022. december 28. napján a cég1 munkabér megjelölés alatt átutalt részére 2.025.211 forintot. Állította azonban, hogy az átutalt összeg a december havi munkabérének és a cég1 felperes által átvett dolgozóit megillető két havi, úgynevezett rekreációs díjnak felelt meg. Nem vitatta, hogy a kilépő papírokat átvette, a cég1 semmilyen módon nem szüntette meg a munkaviszonyát 2022. december 31. napjával. Előadta, hogy 2023. január 19. napján jogi képviselője kíséretében került sor egyeztetésre, ahol mások mellett tanúl helyettes államtitkár is jelen volt. A személyes egyeztetés során a felperes részéről egyrészt megerősítették, hogy jogviszonya valóban nem szűnt meg 2022. december 31. napján, másrészt az is elhangzott, hogy a decemberi kifizetés lényegében a 12. havi bére és a kéthavi rekreációs díjnak feleltethető meg. Álláspontja szerint utóbb informálisan tudta meg, hogy született egy olyan nem nyilvános kormánydöntés, amely értelmében az illetmények megállapításánál figyelembe vették a rekreációs díj összegét is.

[18] Előadta, hogy a 2022. december 28-ai kifizetés kapcsán abban a meggyőződésben volt, hogy a hóközi kifizetés a december havi munkabérének és a 2 havi rekreációs díjnak felelt meg. Hivatkozott arra, hogy a felperesi jogelőd a rekreációs díjat minden évben jutalomként nyújtotta a Szabályzat II. fejezet 3. pontjában foglaltak alapján. A Szabályzat rendelkezéseitől eltérően azonban e kifizetésekhez kapcsolódóan egyetlen évben sem készült teljesítményértékelés. Állította, hogy a rekreációs díj mindig hóközi kifizetés volt, melyről soha nem kapott külön bérjegyzéket.

[19] Vitatta, hogy a kifizetés alaptalanságát fel kellett volna ismernie, mivel a felperes, illetőleg a felperesi jogelőd hanyag eljárása nem hozta abba a helyzetbe, hogy a jogalap nélküli kifizetést felismerhette volna.

Az elsőfokú bíróság határozata

[20] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek jogalap nélkül kifizetett munkabér címén 1.519.810 forintot és ezen összeg után kamatot, valamint 45.594 forint közjegyzői díjból és 99.931 forint jogtanácsosi munkadíjból álló perköltséget.

[21] Az elsőfokú bíróság elsődlegesen rögzítette, hogy a kifizetés az alperes által sem vitatottan, 2022. december 28. napján szűnt meg, amikor még fennállt az alperes munkaviszonya. Az alperes 2022. december 30. napján észlelte a kifizetést, mely időpontban tudatában volt annak, hogy a jogviszonya folytonosan fennállt. Nem vitatott a perben, hogy a munkabér megnevezés alatt kiutalt összeg visszakövetelése érdekében a felperes 60 napon túl kezdeményezte a fizetési meghagyás kibocsátást. Az ugyanakkor vita tárgyát képezte, hogy mikor kellett az alperesnek felismernie a kifizetés alaptalanságát, melynek bizonyítása a felperes érdekében állt.

[22] A felperes az öt terhelő bizonyítási érdek körében okirati bizonyítékokat csatolt, melyek valódiságát és tartalmát az alperes nem vonta kétségbe, így megfelelő alapjául szolgált az ítéleti tényállásnak. A perben rendelkezésre álló kilépő fizetési jegyzék alapján állapította meg a bíróság a 2022. december 28. napján történt kifizetés jogcímeit. A bíróság az alperes által becsatolt december 15-i levél alapján tudta megállapítani a jogállásváltozás menetéről szóló tájékoztatás megtörténtének tényét és tartalmát.

[23] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a perben nem arról kellett döntenie, hogy az alperes jogosult volt-e rekreációs díjra, hanem arról, hogy az alperes a rendelkezésre álló okiratok birtokában, illetőleg azok ellenére megalapozottan feltételezhette-e, hogy a 2022. december 28-i kifizetés a decemberi bére és a kéthavi rekreációs díj volt. Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy hiába gondolhatta az alperest azt, hogy a megállapodási bér voltaképpen rekreációs díj, abból nem feltétlenül és szükségszerűen következik, hogy arra az alperes jogosult volt. Ezért a bíróság a bizonyítást a rekreációs díjra való jogosultság körében mellőzte.

[24] Az alperes előadását a helyettes államtitkár vallomása sem támasztotta alá. A tanúvallomás alapján a bíróság csak az alperesi bizonyítás sikertelenségét tudta megállapítani.

[25] A bíróság mindenekelőtt azt rögzítette, hogy a per eldöntése szempontjából egyáltalán nem volt jelentősége annak, hogy a jogelőd munkáltató a feladatátadás során milyen módon járt el, hogyan és miként hibázott. Ugyancsak nem volt jelentősége annak, hogy az alaptalan kifizetést milyen körülmény okozta, arra miért került sor. A bíróságnak kizárólag arról kellett állást foglalnia, hogy az alperesnek a rendelkezésre álló információk alapján objektíve fel kellett-e ismernie a kifizetés alaptalanságát. Az alaptalanság felismerhetősége szempontjából a 2022. december 30-i dátum volt az irányadó, figyelemmel arra, hogy az alperes saját előadása szerint ekkor észlelte a 2022. december 28-ai kifizetés tényét. A cég által kiküldött fizetési jegyzéken tételesen feltüntetésre került, hogy a végösszeg milyen jogcímekből tevődött össze. A tételek között szerepelt az ún. megállapodási bér is. A 2022. december 28. napján átutalt és a kilépő fizetési jegyzékeken feltüntetett összegek egyezőségéből és a kilépési papírok átvételének időbeli egybeeséséből az alperesnek fel kellett ismernie, hogy a munkaviszony megszüntetésével összefüggésben részesült kifizetésben. A közös megegyezésről szóló megállapodás-tervezet birtokában az alperesnek tisztában kellett lennie azzal is, hogy a 2022. december 28. napján a közös megegyezésről szóló megállapodásra tekintettel a megállapodás szerinti összeget utalták át a részére. Az alperes a közös megegyezést nem írta alá és azzal is pontosan tisztában volt, hogy a munkaviszonya egyéb módon sem szűnt meg. Az alperes többszöri rákérdezésre is úgy nyilatkozott, hogy abban a tudatban volt, hogy a munkaviszonya jogfolytonosan fennállt. Ebből eredően azzal is tisztában kellett lennie, hogy a munkaviszony megszüntetésével összefüggésben nem járt neki kifizetés. A 2022. december

15. napján kelt tájékoztatás alapján azzal is tisztában kellett lennie, hogy a munkaviszonya a jogállásváltozás folytán nem szűnhetett meg automatikusan 2022. december 31. napjával, legfeljebb csak akkor, ha nem fogadja el a részére átadott kinevezési okiratot. A tájékoztató arra is kitért, hogy az elszámolás milyen módon történik meg, vagyis, hogy mikor és milyen jogcímen számíthat a kifizetésekre. Következésképpen azzal is tisztában kellett lennie, hogy a jogállásváltozással összefüggésben nem volt jogosult 2022. decemberében a munkaviszony megszüntetéséhez kapcsolódó kifizetésre.

[26] Az alperesnek bizonyosan tisztában kellett lennie azzal, hogy a munkaviszonya nem szűnt meg, a munkaviszonya megszüntetéséhez kapcsolódó kifizetésben részesült, a jogállásváltozás következtében a munkaviszonya automatikusan nem szűnt meg, a munkaviszonyt érintő elszámolás csak a kinevezési okirat visszautasítása esetén történik meg.

[27] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a felismerhetőség kérdésében, nem az alperes szubjektív megélését is tudattartamát kellett vizsgálni, hanem az Mt. 6.§ (1) bekezdésében rögzítetteknek megfelelően azt, hogy az adott helyzetben a rendelkezésre álló információk alapján, az alperestől objektíven elvárható volt-e, hogy a kifizetés alaptalanságát felismerje. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az alperes jogász végzettségű volt, a 2022. december 15-i tájékoztató levél pedig teljeskörű volt. Az sem volt elhanyagolható körülmény, hogy az alperes belső ellenőrzési feladatokat látott el, amely minőségében éppen az volt a feladata, hogy bizonyos folyamatok szabályosságát és megfelelőségét átlassa.

[28] Kiemelte a bíróság, hogy az alperesi érvelést a saját 2023. január 17. napján kelt levele is cáfolta, hiszen abban éppen a rekreációs díj kifizetésének elmaradását sérelmezte, melyet a perben a részére kifizetett megállapodási bérrel azonosított. Az alperes ezen a ponton tehát ellentmondásba keveredett, amelyet a tárgyaláson nem tudott feloldani és később sem tudott ésszerű magyarázatot adni.

[29] Mindezeket együttesen értékelve a bíróság megállapította, hogy az alperesnek a rendelkezésre álló információk alapján fel kellett volna ismernie a kifizetés alaptalanságát.

Fellebbezés

[30] Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára, továbbá a felperes perköltségben való marasztalását.

[31] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság kettős mércével mérte az előadásokat, az alperes terhére értékelte azt, amit a javára kellett volna, míg a felperessel szemben elnéző volt, minden esetleg terhére eső tény tekintetében. Mérlegelési tevékenysége, a pervezetése, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítás felvételét érintő bírói magatartás alapján, a bíró eleve eldöntötte az ügy kimenetelét, a bíró pártatlanság iránti ésszerű kétely mutatkozott az elsőfokú eljárásban. A pártatlan eljárás garanciájának sérelme a konkrét ügy kimenetelét az alperes javára és a felperes kárára befolyásolta.

[32] Előadta, hogy csatolta a munkaszerződését, melyből megállapítható volt, hogy az éves bér mellett, éves bérelem volt a kéthónapos rekreációs díj is. A rekreációs díj a javadalmazása része volt, az alperes a perben igazolta, hogy a feltételei fennálltak.

[33] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte és téves következtetéseket vont le a közigazgatási államtitkár – felperesi jogutód – 2022. december 15. napján kelt körleveléből. Nyilván az egy általános tájékoztatás volt, nem az alperesnek szóló értesítés a konkrét jogviszonya rendezése érdekében.

[34] Az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe azt a tényt, hogy a felperesi jogelőd nem kommunikált az alperessel, hanem csak elé rakták az iratokat. Az alperes a kilépő iratokat átvette, de vélhetően nem értette és nem láthatta át, hogy a 2022. december 15-i általános körlevél és a 2022. december 30-i előzménynélküli, valótlán és átgondolatlan, igen is kaotikus intézkedéseket tett a felperes a jogviszonya kapcsán.

[35] Előadta, hogy a felperesi jogutód részéről a kifizetésekre 2023. március 13-án került sor mindennemű írásos elszámolás nélkül. A felperesi jogutód fizetési felszólítása 2023. február 23-i megküldésekor nem fizette ki az alperes 2023. januári munkabérét és azóta sem kapott bérjegyzéket 2023. január óróról. Az alperes még mindig nem tudja, hogy milyen kifizetésben részesült 2023. márciusában és milyen jogcímen.

[36] Előadta, hogy a rekreációs díjra vonatkozó alperesi érvelés álláspontja szerint elfogadható, nagyságrendjében nincs jelentős eltérés a kifizetett „megállapodási bér összegek” :1.634.000 forint és a minimum rekreációs díj kéthavi összege 1.520.000 forint között.

[37] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában iratellenes és bizonyítékokkal ellentétes megállapítás, miszerint az alperes döntött úgy, hogy nem kívánja folytatni a jogviszonyát. Az alperes a 2023. február 23-i felhívásra március 1-jén válaszolt. Az alperes nem „hallgatott” és nem „tett semmi olyan cselekményt”, amely a felperesi jogutód, tévesen a jogszabályok szerinti végkielégítés és távolléti díj összegének kifizetésére sarkalhatta volna.

[38] Megalapozatlan az az ítéleti megállapítás is, miszerint hiába gondolta az alperes azt, hogy a megállapodási bér rekreációs díj, ez a feltételezése teljes mértékben elszakad a perben rendelkezésre álló objektív bizonyítékoktól. A perben rendelkezésre álló objektív bizonyíték az, hogy a felperesi jogelőd össze-vissza intézkedett. Előbb bekérte az alperes szakmai gyakorlatát, végzettségét igazoló iratait, majd tájékoztatta az alperest egy általános körlevélben, hogy tovább foglalkoztatja, majd mindennemű bizonylat hiányában kifizetést teljesített számára, végül pedig egy egyoldalú közös megegyezésről szóló megállapodást tett elé.

[39] Az alperes továbbra is fenntartotta aggályait a helyes államtitkár tanúvallomása kapcsán. Az elsőfokú bíróság is érzékelte a 2024. március 13-i tárgyaláson, hogy a tanú kijelentésében ellentmondások vannak, nem tudott magyarázatot adni, ha álláspontja szerint jogosulatlan bérkifizetés történt, ha megállapodásra jutott az alperessel, miért nem lépett fel

60 napon belül, a visszakövetelés iránt, miért teljesített újabb kifizetést és miért félévvel később 2023. júliusában lépett fel a megállapodási bér visszakövetelése iránt.

[40] A tanú-meghallgatásnak abból a szempontból van jelentősége, hogy alátámasztja

- 1) az alperes egyértelműen fellépett a megállapodási bér tartalmának tisztázása iránt, és éppen a 2023. január 17. napján kelt levele igazolja, hogy azt rekreációs díjnak hitte;
- 2) az alperes az állományba kerüléséről csak 2023. január 27-én kapta kézhez a kinevezési okiratát és nem 2023. január 15-ig;
- 3) a felperesi jogutód részéről 2023. január hónapra kifizetés nem történt, holott az alperes az adott hónapra munkavégzésre állt;
- 4) a tanú előtt ismert volt, hogy minden munkavállaló, akinek nem szűnt meg a jogviszonya részesült rekreációs díjban, tanúl helyettes államtitkár ezt megerősíthette és vélhetően ez volt az oka annak, hogy a felperes 60 napon belül nem járt ennek a bérjellegű kifizetésnek a visszakövetelése iránt.

[41] Az alperes hivatkozott az Mt. 6. § (1) és (3) bekezdésében foglaltak megsértésére, a felperesi jogelőd felróható magatartására hivatkozott előnyök szerzése végett, ami jogai gyakorlása során a jóhiszeműség és tisztesség elvének nem felel meg. A felperes nem bizonyította sikerrel az alperes tudatállapotában leképződő eseményeket. Felperes 60 napon túl, 2023. júliusában járt el, a szerinte jogalap nélküli, valójában jogos bérkifizetés visszakövetelése iránt, melyre nem volt jogi lehetősége. A felperes hanyag eljárása hozta abba a helyzetbe az alperest, hogy a jogalap nélküli kifizetést nem ismerhette fel.

Fellebbezési ellenkérelem

[42] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltség megfizetésre kötelezését kérte.

[43] Elsődlegesen hivatkozott arra, hogy amennyiben az alperes annyira biztos volt abban, hogy alanyi jogon jár részére a rekreációs díj, úgy viszontkeresetet vagy beszámítást terjeszthetett volna, de ezt nem tette.

[44] Az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte, hogy az alperes által, aláírásával átvett kilépő fizetési jegyzéken tételesen levezetésre került, hogy a kifizetendő végösszeg milyen címekből tevődött össze. Az alperes a kilépő fizetési jegyzékkel együtt vette át a „Megállapodás, a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről” megnevezésű okiratot, melynek 6. és 7. pontja részleteiben is tartalmazta, hogy a felperes milyen összegekre válhat jogosulttá a közös megegyezés aláírásával. A kilépő fizetési

jegyzéken feltüntetett jogcímek megfeleltethetőek voltak a megállapodás 6. és 7. pontjában rögzített tételeknek.

[45] Az elsőfokú bíróság okszerűen mutatott rá, hogy az alperes a 2022. december 28. napján átutalt, és a kilépő fizetési jegyzéken feltüntetett összegek egyezőségéből, a kifizetés és a kilépési papírok átvételének időbeli egybeeséséből fel kellett ismernie, hogy munkaviszony megszüntetéssel összefüggésben részesült kifizetésben. A közös megegyezésről szóló megállapodás-tervezet birtokában tisztában kellett lennie azzal is, hogy a 2022. december 28. napján a közös megegyezésről szóló megállapodásra tekintettel, a megállapodás szerinti összegeket utalták át részére. Az alperes a közös megegyezést nem írta alá és azzal is pontosan tisztában volt, hogy a munkaviszonya jogfolytonosan fennáll, így a munkaviszony megszüntetéssel összefüggésben nem jár neki kifizetés.

[46] Valótlan a fellebbezésben foglalt azon alperesi álláspont, mely szerint az elsőfokú bíróság kettős mércével mérte volna az előadásokat. Az alperes saját maga keveredett ellentmondásba és nem tudott adekvát válaszokat adni.

[47] Az alperes tévesen értelmezte a 2022. december 15. napján kelt közigazgatási államtitkár által aláírt körlevél tartalmának jelentőségét. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a körlevél teljeskörűen tartalmazta mindazokat az információkat, amikre a munkavállalóknak a jogállás változással összefüggésben szükségük volt. A tájékoztató levél alapján az alperesnek minden lehetősége meg volt annak vizsgálatára, hogy az általa aláírt, egyébként félreérthetetlenül a munkaviszony megszüntetése esetén használt fogalmakkal ellátott kilépő papírjain, számára milyen jogcímen, milyen kifizetések történtek.

[48] Az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy elszámolás nélkül került kifizetésre 2023. március 13. napján a felperes részéről a járandóság. Egyrészt nem 2023. március 13. napján, hanem 2023. március 3. napján kerültek átutalásra az öt megillető járandóságok. Az alperesnek 2023. január havi bérszámfejtéssel a következő dokumentumok állnak rendelkezésre: a 2023. január havi munkabér, szabadságmegváltás és végkielégítés számfejtését tartalmazó 2. sz. bérjegyzék, a felmondási időre járó járandóság 35 napi távolléti díj számfejtését tartalmazó 1. sz. bérjegyzék és a banki átutalás bizonylatai. Minden dokumentum azt bizonyítja, hogy az alperes részére a felperes részéről 2023. március 3-án megfizetésre került a 2023. január havi munkabére, valamint a 2023. január 31-i megszűnéssel összefüggő szabadságmegváltás, végkielégítés és felmondási bére.

[49] A mellékelt bérjegyzéket, mint minden közigazgatásban dolgozónak, így az alperesnek is, az ügyfélkapun keresztül az e-bérjegyzéken tudja megtekinteni és letölteni. Az alperes azért nem kapott kilépő papírokat, mivel a munkaviszony megszüntetési okiratban foglaltak szerinti elszámolási kötelezettségnek nem tett eleget, a munkáltató által átadott eszközökkel, iratokkal, igazolványokkal és az elszámoló lap leadásával nem számolt el. A kilépő papírokat sem vette át az illetménygazdálkodási osztályon, illetve az előző munkáltató által kiállított tb kiskönyvet sem adta le.

[50] Az alperes hivatkozott tanúl előadására, mely szerint a felek közötti megbeszélésen felhívta az alperes figyelmét arra, hogy jogosulatlan kifizetések történtek, ezért majd „el kell számolnunk egymással”. Az alperesnek teljeskörűen tisztában kellett lenni a tájékoztatások

kapcsán a jogállásváltozás folyamatairól, illetve, hogy számára milyen jogcímen és milyen összegben kell kifizetéseket eszközölni a cégnek. Az alperes tehát az alábbi információkkal rendelkezett, amikor a cég részéről 2022. december 30. napján „munkabér utalás” jogcímen megkaptak 2.025.211 forint összeget. A 2022. decemberi kilépő fizetési jegyzék tételenként tartalmazta az alperesnek kifizetett összeget, amiben a megállapodási bér mellett szerepelt szabadságmegváltás és távolléti díj számítás is, amelyet mind a munkaviszony megszűnése/megszüntetése után járnak a munkavállalónak. Ezekre tekintettel az alperesnek minden információ a rendelkezésére állt ahhoz, hogy a cég számára olyan összegű és jogcímekkel teljesített kifizetéseket, amikre nem volt jogosult és egyértelműen alkalmasak voltak arra, hogy az alperes komolyan számoljon azzal a lehetőséggel, hogy a munkaviszonyának megszűnésével kapcsolatban teljesített a cég jogtalan kifizetéseket.

[51] Hivatkozott arra, hogy a tanúvallomás valóságtartalmával kapcsolatos aggályai tekintetében az alperest terhelte a bizonyítás, de semmilyen bizonyítékot nem csatol annak érdekében, hogy alátámassza a saját előadását a 2023. január 19. napján a felek között tartott egyeztetésen elhangzottakról.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

[52] Az alperes fellebbezése megalapozatlan.

[53] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan tárta fel, a döntését a peradatok okszerű mérlegelésével, helytálló következtetéssel, a helyes jogszabályok alkalmazásával hozta meg, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján, helyes indokainál fogva hagyta helyben.

[54] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371.§ (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[55] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[56] A felperes hivatkozott arra, hogy a tárgyalás vezetése során egyes bírói megnyilvánulások nem voltak helyén valók, de ezzel kapcsolatosan elfogultsági kifogást nem terjesztett elő, így ezen fellebbezési hivatkozása megalapozatlan.

[57] Az Mt. 164. §-a értelmében a jogalap nélkül kifizetett munkabér 60 napon túl akkor követelhető vissza, ha a munkavállalónak a kifizetés alaptalanságát fel kellett ismernie, vagy azt maga idézte elő.

[58] Az alperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy rekreációs díjra volt jogosult, de a bizonyítása eredménytelen volt. Az alperes a fellebbezésében is csak hivatkozott arra, hogy jogosult volt az éves bér mellett kéthónapos rekreációs díjra, de arra vonatkozó bizonyítási eszközt, indítványt nem terjesztett elő.

[59] Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a jelen perben a bíróságnak kizárólag abban kellett állást foglalnia, hogy az alperesnek a rendelkezésre álló információk alapján objektíve fel kellett-e ismernie a kifizetés alaptalanságát.

[60] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a közigazgatási államtitkár 2022. december 15. napján kelt körleveléből is helytálló következtetéseket vont le. A hivatkozott levél pontos jogszabályhelyekre való hivatkozásokkal tájékoztatta a munkavállalókat a jogállásváltozás menetéről, kitért arra is, hogy amennyiben az érintett munkavállaló nem fogadja el az átadott kinevezést vagy a törvényi határidőn belül nem nyilatkozik, a munkaviszonya (jogállásváltozás nélkül) a feladatátadás időpontját követő 30. napon megszűnik. Ebben az esetben a munkavállalónak ki kell fizetnie a január havi munkabérét, a munkaviszonya alapján megillető felmondási időre járó távolléti díjat, valamint a végkielégítést.

[61] Az alperes részére átadásra került a „Megállapodás munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről” megnevezésű okirat, mely rögzítette a felperes részére azokat a juttatásokat, amely a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése esetén kap. Az alperes azonban teljesen tisztában volt azzal, hogy 2022. decemberében a munkaviszonya nem szűnt meg, azt a fellebbezésében sem vonta kétségbe, saját maga hivatkozott arra, hogy 2023. január 31-én szűnt meg a munkaviszonya. E körben megalapozatlan a felperesnek a kaotikus intézkedésekre vonatkozó megállapítása, mivel jogállásváltozással kapcsolatosan kereseti igényt nem terjesztett elő, ezért azt a bíróságnak nem kellett vizsgálnia.

[62] Az alperes nem vitatta azon ítéleti megállapítást, mely szerint a cég 2022. december 28. napján átutalta részére 2.025.211 forintot, az átutalás tényét 2022. december 30-án észlelte. Az összeg megegyezett az alperesnek a 2022. december 30-án napján átadott kilépő fizetési jegyzéken hóközi átutalásként feltüntetett összeggel. A kilépő fizetési jegyzéken tételesen le volt vezetve, hogy a kifizetendő végösszeg milyen jogcímekből tevődik össze. A tételek között szerepelt egy ún. megállapodási bérjogcím is. Az alperes a kilépő fizetési jegyzékkel vette át a „Megállapodás a munkaviszony megszüntetéséről” szóló okiratot. A fentiek alapján, mivel nem írta alá a megállapodást, tudatában kellett lennie annak, hogy nem jár részére a kifizetés. Azzal is tisztában kellett lennie, hogy a munkaviszonya a jogállásváltozás folytán nem szűnt meg automatikusan.

[63] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében helytállóan mutatott rá arra, hogy a rekreációs díj jogosultság kérdésköre, akkor lett volna tárgya a pernek, ha ezzel kapcsolatosan az alperes viszontkeresetet terjesztett elő, mely nem történt meg.

[64] Nem felel meg a valóságnak, hogy mindenféle elszámolás nélkül szűnt meg a jogviszonya. Az alperes részére 2023. március 3-án kerültek átutalásra az őt megillető járandóságok és a felperes részéről az alábbi kifizetések kerültek teljesítésre: 2023. január havi munkabér nettó 505.400 forint, jegyzékszám 2, szabadságmegváltás 367.564 forint, jegyzékszám 2, végkielégítés egy havi távolléti díj 505.400 forint, jegyzékszám 2, felmondási idő 620.264 forint, jegyzékszám 1, mindösszesen 1.998.628 forint. A felperes pedig bizonyította, hogy ezen összegek az alperes részére megfizetésre kerültek.

[65] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felperes a 2023. februári levelében tájékoztatta az alperest arról, hogy mivel nem fogadta el az cég1 által felajánlott jogviszonyt, így a munkaviszonya 2023. január 31. napjával megszűnt. A megszűnéshez kapcsolódóan „Munkaviszony megszűnése” megnevezésű dokumentum került összeállításra és megküldésre, szintén a hivatali kapun keresztül. Az alperes egyébként nem vitatta, hogy a juttatásokat megkapta a felperes részéről. A másodfokú bíróság elfogadta a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakat, miszerint az alperes a bérjegyzékeket – mint minden közigazgatásban dolgozó – az ügyfélkapun keresztül az e-bérjegyzéken (honlap1) felületen megtudta volna tekinteni és letölteni. Az alperes azért sem hivatkozhat ezen tényre, mivel saját maga mulasztotta el, hogy az elszámolási kötelezettségének eleget tegyenek, eszközökkel, iratokkal, igazolványokkal nem számolt el, a kilépő papírokat sem vette át az illetménygazdálkodási osztályon.

[66] Megalapozatlan alperesi fellebbezés is, miszerint a rekreációs díj vonatozásában minimális a különbség, ugyanis a megállapodási bér az 1.634.000 forint, a minimum rekreációs díj kéthavi összege pedig 1.520.000 forint lett volna. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy éppen az eltérés miatt is fel kellett ismernie az alperesnek a jogtalan kifizetést.

[67] A jelen perben nem releváns az alperes által hivatkozott szakmai gyakorlat egyéb, a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos események. Az a körülmény, hogy tanú1, megítélése szerint ellentétes tartalmú tanúvallomást tett, nem mentesíti az alperest a bizonyítási kötelezettség alól, miszerint jogosult volt a rekreációs díjra. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával miszerint a felek részéről rendelkezésre bocsátott dokumentumok egyértelműen bizonyították, hogy az alperes kellő időben és megfelelő részletességgel ellátott tájékoztatást kapott a jogállásváltozás folyamatairól, illetve a döntésének következményeiről ahhoz, hogy teljes mértékben tisztában legyen arról, hogy számára milyen jogcímen és milyen összegben kellett kifizetéseket eszközölnie a cég1nek. A 2022. decemberi kilépő fizetési jegyzék tételenként tartalmazta az alperesnek kifizetett összeget, amelyben a megállapodási bér mellett szerepel a szabadságmegváltás és a távolléti díj számítás is, amelyek mind a munkaviszony megszűnése, megszüntetése után járnak a munkavállalónak. Az alperes a saját tényállítása vonatkozásában bizonyítékot nem tudott előterjeszteni, így a fellebbezése megalapozatlan.

[68] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy az alperesi érvelést a saját 2023. január 17. napján kelt levele is cáfolta, hiszen abban éppen azon rekreációs díj kifizetésének elmaradását sérelmezte, melyet a perben a részére kifizetett megállapodási bérrel azonosított. Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperesnek a rendelkezésére álló információk alapján fel kellett ismernie a kifizetés alaptalanságát.

[69] Az alperes csak hivatkozott arra, hogy minden munkavállaló, akinek nem szűnt meg a jogviszonya, részesült a rekreációs díjban, azonban ezen előadását nem támasztotta alá. Téves azon fellebbezési előadása is, hogy tanúl helyettes államtitkár ezt megerősítette, mivel a tanú ilyen előadást nem tett. Amennyiben az alperes a tanúvallomást kétségbe vonta, abban az esetben további bizonyítási indítványt terjeszthetett volna elő, melyet nem tett meg.

[70] A fentiek alapján a másodfokú bíróság a rendelkező rész szerint határozott.

Záró rész

[71] A másodfokú bíróság a pereszt alperest a Pp. 83.§ (1) bekezdés alapján kötelezte másodfokú perköltség megfizetésére a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdés a) pontja alapján.

[72] Az alperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, így a fellebbezési illetéket a Pp.102. §-a, és 525.§-a alapján az állam viseli.

[73] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. §-a zárja ki.

[74] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2024. október 10.

dr. Vajas Sándor s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

dr. Kulicity Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró